

Vážení čtenáři právě vychází osmé číslo časopisu MRAVENČÍ LISTY. Snad s námi budete spokojeni i tentokrát a přejeme vám potěšení z našeho čtení. V úvodu si připomeneme významné dny, které si spolu s námi můžete oslavit.

Významné dny:

<u>1.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den seniorů
<u>1.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den lékařů
<u>1.</u> <u>10.</u>	Světový den cyklistiky
<u>1.</u> <u>10.</u>	Světový den vegetariánství
<u>1.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den hudby
<u>2.</u> <u>10.</u>	Světový den hospodářských zvířat
<u>2.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den nenásilí
<u>4.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den zvířat
<u>4.</u> <u>10.</u>	Světový den lidských sídel
<u>5.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den úsměvu

<u>5.</u> <u>10.</u>	Světový den učitelů
<u>8.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den boje proti popáleninám
<u>9.</u> <u>10.</u>	Světový den pošty
<u>10.</u> <u>10.</u>	Světový den duševního zdraví
<u>10.</u> <u>10.</u>	Světový den zraku
<u>10.</u> <u>10.</u>	Světový den proti trestu smrti
<u>14.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den za omezení přírodních katastrof
<u>15.</u> <u>10.</u>	Světový den standardů
<u>15.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den bílé hole
<u>16.</u> <u>10.</u>	Světový den žen žijících na venkově
<u>16.</u> <u>10.</u>	Světový den výživy
<u>16.</u> <u>10.</u>	Světový den páteře

<u>17.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den proti McDonald's
<u>17.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den proti chudobě
<u>20.</u> <u>10.</u>	Světový den úrazů
<u>20.</u> <u>10.</u>	Den stromů
<u>20.</u> <u>10.</u>	Světový den proti osteoporóze
<u>22.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den kuchařů
<u>24.</u> <u>10.</u>	Mezinárodní den balbutiků
<u>24.</u> <u>10.</u>	Světový den Organizace spojených národů (OSN)
<u>24.</u> <u>10.</u>	Světový den pro rozvoj informací
<u>29.</u> <u>10.</u>	Začíná Týden za odzbrojení
<u>31.</u> <u>10.</u>	Světový den mrtvice
<u>31.</u> <u>10.</u>	Den UNICEF

Například nás zajímají tyto významné dny:

1. 10. Mezinárodní den seniorů

Mezinárodní den seniorů je věnován našim rodičům, prarodičům, maminkám, tatínkům, babičkám a dědečkům, je to den, který ukazuje na to, že bychom si měli uvědomit, s čím se musí potýkat senioři, jedná se o mnoho překážek a schody do obchodního domu jsou v některých případech tím nejmenším. V mládí si nikdo z nás neuvědomuje a ani nepřipouští, že jednou budeme všichni staří.

1. 10. Mezinárodní den lékařů

Jeden z mnoha dnů, který opravdu zaslouží být vyhlášeným Mezinárodním dnem. Na počest všem lékařům zachraňujícím životy mnoha lidí po celém světě. Jedná se o jistě obdivuhodné a náročné povolání, neboť právě tady, pod rukama těchto lidí jde o život.

1. 10. Světový den vegetariánů

Roku 1977 vyhlásila mezinárodní den vegetariánství společnost SVS (Severoamerická vegetariánská společnost) a roku 1978 se přidala i Mezinárodní vegetariánská unie. Mnoho vegetariánů po celém světě se snaží v tento den rozšířit povědomí o výživné a zdravé vegetariánské stravě. V posledních letech se tento trend vegetariánů rozmáhá i v naší zemi. Pro vysvětlení vegetarián je člověk, který se

živí pouze zeleninou a bezmasými pokrmy.

5. 10. Mezinárodní den úsměvu

Světový den úsměvu je velmi hezkým dnem. Smějme se, protože úsměv nic nestojí, sami z toho máme lepší náladu, a navíc uděláme radost i někomu dalšímu. Úsměv o nás prozradí víc, než si myslíme.

5. 10. Světový den učitelů

Toto je druhý svátek po Dni učitelů v březnu na výročí J. A. Komenského. Světový den učitelů byl vyhlášen roku 1994 v tento den začíná anketa Zlatý Ámos (anketa o nejoblíbenějšího učitele ČR). Tento den je věnován učitelům i proto, že je to velmi důležité povolání, vždyť právě učitelé se velkou měrou podílí na výchově a vzdělání nových generací.

16. 10. Mezinárodní den proti Mc Donald's

Mezinárodní den proti McDonald's je součástí Světového dne výživy. Řetězce rychlého stravování McDonald's mají všichni zařazeny v "kolonce" nezdravé výživy. Stravování v těchto řetězcích vede k obezitě a obezita vede k různým nemocem. I zde platí pravidlo, že nic se nemá přehánět a ruku na srdce - kdo si v životě nedal hamburger. Zároveň je pravdou, že sítě McDonald's pořádají různé akce po celém světě, kdy část své tržby věnují na dobročinné akce.

16. 10. Světový den výživy

Světový den výživy vznikl dříve a to roku 1979, poprvé byl však slaven za 2 roky. V tento den bychom si měli připomenout stálý problém nedostatku potravy v některých rozvojových zemích, kde často na hlad a podvýživu umírají zejména děti a s tím spojený další problém, který je opačný a týká se "vyspělé" části světa – obezitu, přejídání se a nezdravá strava, kterou trpí jak dospělí a samozřejmě i jejich děti, neboť stravování je základní potřebou a dítě nejčastěji získává návyky od svých rodičů.

24. 10. Světový den OSN

Světový den Organizace spojených národů, známé pod zkratkou OSN, vyhlásila sama sobě Organizace spojených národů. Den OSN je věnovaný všem zemím po celém světě. OSN se snaží prosadit tento den jako státně uznávaný svátek.

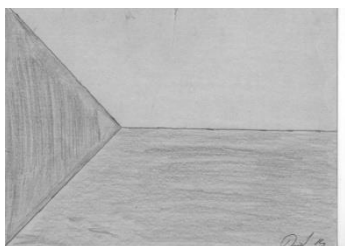
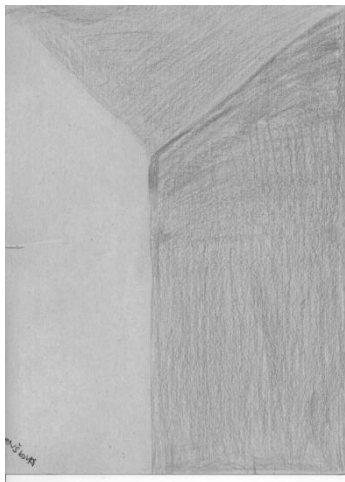
31. 10. Den UNICEF

Nadaci UNICEF zná snad každý. Dětský fond UNICEF pomáhá dětem po celém světě, které trpí nedostatkem pitné vody, jídla a jsou ohrožovány nemocemi. Pomáhá také dětem v sebezrovoji a vzdělávání, které je velmi důležité. Prostřednictvím nadačních fondů UNICEF můžete také pomoci dětem.

17. 10. Mezinárodní den proti chudobě

Mezinárodní den proti chudobě má připomenout a zvýšit povědomí o chudobě.

Povídky, tvorba a ostatní očima Mravence

Oslavy 28. Října na různých místech republiky

I letos si tento významný den připomíná město Turnov hodnoty vlastenectví a národní identity prostřednictvím kampaně Vlajka pro Masaryka, do které se mohou obyvatelé zapojit vyvěšením státní vlajky na svůj dům. Tradičně je na sekretariátu Městského úřadu k vyzvednutí 50 kusů vlajek od 1. října 2017.

Letošní oslavy 99. výročí vzniku samostatného Československého státu připadají na sobotu 28. října

2017. V letošním roce si město opět připomene tento významný den pietním aktem a slavnostním večerem v divadle.

Plzeňské oslavy vzniku republiky aneb přijet 28. října do Plzně za to stojí:

Zeman poprvé vynechá přísahu vojáků. Ať část oslav 28. října proběhne na Moravě, přeje si Hrad

Poprvé po mnoha letech se neuskuteční přísaha vojáků na Hradčanském náměstí, tradiční součást oslav vzniku republiky. Armáda ji na žádost Hradu přesunula na Moravu a prezident Miloš Zeman se jí nezúčastní. Mluvčí Jiří Ovčáček na otázku, proč si Hrad konání ceremoniálu nepřál, neodpověděl a odkázal na ministerstvo obrany. "Jsme velmi rádi, že oslavy státního svátku nebudou poznamenány pragocentriem a proběhnou i na Moravě," napsal mluvčí.

Narozeniny, svátky a oslavy v Mravenci

„K narozeninám chtěl bych Ti dát více, než se obvykle dává k narozeninám. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám, za zády schovávám květ, abych popřál Ti k věnečku let. Nastav pusu a do vázy kytku dej, postav na kafe, dva cukry mám rád, koupil jsem „Člověče nezlob se“ budu do rána bláznit a hrát. Tak všechno nejlepší, zdraví a tak, ať všechno Ti jde, tak jak chceš, sám nejlíp víš, co se má Ti přát, a nám stačí, že žiješ a že seš.“

Přejeme 27. 10. Davidu Borovičkovi k jeho narozeninám.

Každý Čech by neměl opomenout významný státní svátek, kterým je 28. říjen, tj. vznik Československa.

Samostatný Československý stát byl vyhlášen 28. 10. 1918. Jednalo se o jeden z nástupnických států rozpadlého Rakousko-Uherska. Tehdejší Československo zahrnovalo území Čech, Moravy, Slezska (konkrétně jeho jihovýchodní část, tzv. České Slezsko), Slovensko a Podkarpatské Rusi (dříve nazývané Horní Uhry.) Vzniku První republiky vděčíme i prvnímu prezidentu – TGM – Tomáši Garrigue Masarykovi. Oficiální označení Československá republika

vydržela v různých obměnách až do roku 1989, s výjimkou dob válečných, kdy byla používán název Česko-Slovenská republika a následně v dalších obměnách jako socialistická či federativní. Od roku 1945 (tj. po 2. světové válce) se naše území skládalo z Čech, Moravy, Slezska a Slovenska, již bez Podkarpatské Rusi (někdy též nazývaná jako Zakarpatská). Další dělení republiky nastalo v novodobých dějinách – na Českou republiku a Slovensko v roce 1993.

Vznik České republiky. **1. ledna 1993** vznikla samostatná Česká republika (Česko) a Slovenská republika (Slovensko). Prvním prezidentem samostatného Českého státu byl 26. ledna 1993 zvolen Václav Havel.

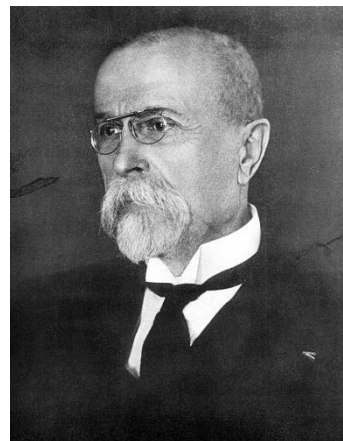
Tomáš Garrigue Masaryk

Tomáš Garrigue Masaryk, označovaný **T.G.M.**, **TGM** nebo **prezident Osvoboditel** (7. března 1850 Hodonín – 14. září 1937 Lány), byl český státník, filozof a pedagog, první prezident Československé republiky. K jeho osmdesátým narozeninám byl roku 1930 přijat zákon o zásluhách T. G. Masaryka obsahující větu „*Tomáš Garrigue Masaryk zasloužil se o stát*“ a po odchodu z funkce roku 1935 ho parlament znovu ocenil a odměnil za jeho osvoboditelské a budovatelské dílo.

Masaryk pocházel z chudé rodiny. Otec, původem Slovák, byl kočí, matka pracovala jako kuchařka. Po studiích ve Strážnici, v Brně a ve Vídni roku 1876 promoval filosofickou prací o Platónovi. Za studijního

pobytu v Lipsku se roku 1877 seznámil se svou budoucí ženou, Američankou Charlottou Garrigueovou a roku 1878 se s ní v New Yorku oženil. Následujícího roku se ve Vídni habilitoval sociologickou prací o sebevraždě. Po vzniku české univerzity v Praze byl 1882 jmenován profesorem filosofie. Založil a redigoval měsíčník *Athenaeum*, inicioval Ottův slovník naučný a vstoupil do veřejného života kritikou tzv. Rukopisů. Svě studenty vedl ke kritičnosti a vědeckosti v duchu Augusta Comta a jeho program „realismu“ se soustředil kolem týdeníku *Čas*.

Svých styků, znalostí i zkušeností Masaryk bohatě využil, když roku 1914 několikrát cestoval na západ Evropy a prostřednictvím R. W. Setona-Watsona a dalších osobností seznamoval světové politiky s českými požadavky. Roku 1915 pak odcestoval společně s dcerou Olgou do Švýcarska. Nemohl se již vrátit, protože na něho byl v Rakousku-Uhersku vydán zatykač. Jeho spojkou s domovem pak byli Edvard Beneš a další přátelé.

Modrá chryzantéma - pokračování

Karel Čapek

Když je v moc velké bídě nebo když ho potká neúspěch; to já znám; ale když mně kníže pán z toho vzteku řekl, že jsem stejný idiot jako Klára, namítl jsem mu, že si od takového starého kreténa nenechám nadávat, a šel jsem rovnou k vlaku; od té doby jsem v Lubenci nebyl. Ale když už jsem seděl ve vagóně a vlak se hnul, já jsem se, pane, dal do breku jako malý kluk, že už neuvidím modrou chryzantému a že ji nadobro 10 opouštím. A jak tak brečím a koukám z okna, vidím hnedle u trati něco modrého. Pane Čapek, to bylo silnější než já: vyhodilo mne to ze sedadla a zatahalo to za poplašnou brzdu – já o tom ani nevěděl; vlakem to drclo, jak brzdili, a já jsem se svalil na protější sedadlo – přitom jsem si zlomil tenhle prst. A když přiběhl konduktér, koktal jsem, že jsem něco v Lubenci zapomněl, a musel jsem zaplatit zatracenou pokutu. Pane, já jsem nadával jako špaček a kulhal jsem po trati zpátky k tomu modrému. Ty troubo, říkal jsem si, třeba to je jenom podzimní aster nebo jiný modrý neřád, a ty vyhodíš takové nekřesťanské peníze! Ušel jsem asi pět set metrů; už jsem myslel, že to modré nemohlo být tak daleko, že jsem to minul nebo že se mi to jenom zdálo, když na takovém malém náspu vidím vechtrovský domek a přes tyčkový plot jeho zahrádky kouká to modré. Byly to dva trsy modré chryzantémy. Pane, každé dítě ví, co tihle vechtří pěstují na svých zahrádkách. Krom kapusty a melounů je to obyčejně slunečnice, pár

červených růží, malvy, tropaeolum a nějaká ta jiřina; tady ten chlapík neměl ani to, ale jenom brambory, fazole, jeden černý bez a tady v koutě ty dvě modré chryzantémy. Člověče, povídám mu přes plot, kde jste vzal tyhle kytky? Ty modrý? řekl hlídač. Jo, ty tu zůstaly po nebožtíkovi Čermákovi, co tu byl vechtrem přede mnou. Ale tady po trati se nesmí chodit, pane. Tamhle je tabulka ‚Po trati choditi se zapovídá‘. Co tu máte co dělat? Strejčku, povídám mu, a prosím vás, kudy se k vám chodí? Po trati, na to hlídač. Ale sem nemá nikdo co chodit. Co tu chcete? Klidte se, zatracenej trumbero, ale na trať nesmíte ani nohou! Tak kudy, já řku, se mám klidit? To mně je jedno, křičí hlídač, ale po trati ne, a basta! Sednu si tedy na ten běh a povídám: Poslouchejte, dědo, prodejte mi ty modré kytky. Neprodám, bručí vechtr. A pakujte se vocaď. Tady se nesmí sedět! Pročpak ne, říkám mu. To není napsáno na žádné tabulce, že se tu nesmí sedět. Chodit se tu nesmí, a já teda nechodím. Hlídač se zarazil a obmezil se na to, že mně nadával přes plot. Ale byl to nejspíš samotář; za chvíli přestal nadávat a mluvil sám se sebou. Za půl hodiny vyšel, aby obhlédl trať. Tak co, zastavil se u mne, budete vocaď, nebo ne? Nemůžu, povídám, po trati chodit je zakázáno a jiná cesta odtud nevede. Hlídač chvíli přemýšlel. Tak víte co, řekl potom, až tamhle zajdu za ten pešunk, ztraťte se odtud po trati; já to nebudu vidět. Vřele jsem mu poděkoval, a když zašel za ten pešunk, přešel jsem přes plot do jeho zahrádky a jeho vlastním rýčem jsem vyryl obě ty modré chryzantémy. Já jsem je

ukradl, pane. Jsem poctivý chlap a kradl jsem v životě jenom sedmkrát; a vždycky to byly kytky. Za hodinku jsem seděl ve vlaku a vezl si domů ukradené modré chryzantémy. Když jsem jel podle toho strážního domku, stál tam ten vechtr s praporečkem a škaredil se jako čert. Mával jsem na něj kloboukem, ale myslím, že mě nepoznal. Tak to vidíte, pane: že tam byla tabulka s nápisem Zakázaná cesta, nikoho, ani nás, ani četníky, ani cikány, ani děti nenapadlo, že by tam někdo mohl jít hledat modré chryzantémy. Takovou sílu, pane, má výstražná tabulka. Možná, že u vechtrovských domků rostou modré petrklíče nebo strom poznání nebo zlaté kapradí, ale nikdo je nikdy neobjeví, protože po trati choditi se přísně zapovídá, a basta. Jenom bláznivá Klára se tam dostala, protože byla idiot a neuměla číst. Proto jsem dal modré pompónce chryzantémě jméno Klára. Už se s ní párám patnáct let. Ale nejspíš jsem ji zchoulostivil dobrou půdou a vláhou – ten krobíán vechtr ji vůbec nezaléval, měla tam jíl jako cín; zkrátka zjara mně vyrazí, v létě dostane padlí a v srpnu zachází. Považte si, já jediný na světě mám modrou chryzantému, a nemohu s ní na veřejnost. Kdepak Bretagne a Anastázie, ty jsou jen trochu do lila; ale Klára, pane, až mně jednou pokvete Klára, tak o ní bude mluvit celý svět.”

Redakční rada: Milan Pulec, Edita Černá.